

אם אֶשְׁפַּחַךְ יְרוּשָׁלַיִם תִּשְׁפַּח יְמִינִי, הָא אֵיתְנִשְׁנָא מְנָה.

לִית אַנְתָּ דְכִיר, כַּד קְאִימְנָא לְגַבְךָ בְּטוֹרָא דְסִינֵי, שְׁלִימִין שְׁתִּין רַבּוּ דְקִבִּילוּ לָךְ עַלְיֵהוּ, וְאַתְעַטְרָנָא לָךְ בְּהוּ, יְתִיר מְכַל עַמְמֵיָא, וְהוּינָא אֲזֵלִין אַבְתְּרָךְ לְכָל רְעוּתָךְ. וְהֵיא שְׁפַחָה קְטָלָא בְּהוּ לְאַלְפִים וּרְבּוּון, וְלֹא אֶשְׁגַּחְנָא. וְאַתְאַבִּידוּ כְּלָהוּ בְּמַדְבְּרָא, וְשִׁבְקִית לֹון תַּמָּן, וְאַעִילְנָא בְּגִיהוּן זְעִירִין לְקִימָא קַמָּךְ בְּאַרְעָא דָא. וּבְדִילְנָא לֹון לְקִימָא קַמָּךְ, בְּגִין רְעוּתָךְ.

בְּעֵרִי הוּי דְכִיר, בְּכַמְהָ בְּגִין קְדִישִׁין קְאִימְנָא קַמָּךְ בְּכָל דְרָא וְדָרָא, בְּיוֹמֵי דְדוּד וְשְׁלֵמָה בְּרִיה. לִית אַנְתָּ דְכִיר כַּמְה טְבָאן דְעַבְדוּ קַמָּךְ. יָאוּת לָךְ לְמִדְכַר חוּבִין, וְלֹא תִדְכַר זְכוּון. אִיךְ אַתְהַפִּיכַת עֲלֵךְ.

בְּעִינָא עֲלֵךְ, לִית אַנְתָּ. בְּעִינָא עַל בְּנָאי, לִית אִינוּן. בְּעִינָא עַל קְדוּשְׁתָא דְאַתְר דָא, הָא אֶסְתָּאב. כַּל עַלְמָא הוּהוּ בְּשָׁלֵם בְּגִין אַתְר דָא. כְּלָבִין לֹא נִבְחִין בְּעִידְנָא דָא, כּוּלְהוּ הוּוּ בְּשָׁלֵם. גְּעָה וּמֵיילָלַת, וְכָל אִינוּן אוּכְלוּסִין לְעִילָא. וּכְלָבִים צְוּוּחִין לְתַתָּא, בְּשֵׁרוּתָא דְמִשְׁמוּרָה תְּלִיתָאָה.

נִבְקַת וְאַתְת, קְיִמָא עַל אַתְר דְּמַדְבְּחָא קְטוּרַת בּוּסְמִין, גְּעַת וּמֵיילָלַת, וְסִלְקַת לְעִלָא, וְאַשְׁפַּחַת חַד כְּרוּב מְאִינוּן תְּרִין כְּרוּבִין דְהוּוּ בְּהַדְהָ, וּמַהְהוּא זְמָנָא לֹא הוּהוּ לָהּ אֶלָּא חַד. וְהֵהוּא רַבִּיָא עוּלִימָא דְאַשְׁתָּאר, יִנְקָא מִינָה בְּכִיָה וּיְלָלוּתָא.

כְּרִין קוּדְשָׁא כְּרִין הוּא אֲזִדְמָן לְגַבְהָ, וְנַחֲתִית לָהּ, וּמְמַלֵּל עִמָּה. וְעַל דָּא כְּתִיב, (ירמיה לא טו) כַּה אָמַר ה' מִנְעִי קוּלְךָ מִכְּבִי וְעֵינֶיךָ מִדְּמָעָה כִּי יֵשׁ תִּקְוָה לְאַחֲרִיתֶךָ. וְעַל דָּא תַּנִּינָן, תַּנִּנוּק

סִינֵי, וְשֵׁשִׁים רַבּוּא שְׁלָמִים שְׁקַבְלוּךְ עֲלֵיהֶם, וְהִתְעַטְרִיתִי לָךְ בָּהֶם יוֹתֵר מְכַל הָעַמִּים, וְהֵיִינוּ הוּלְכִים אַחֲרֶיךָ לְכָל רְצוֹנָךְ. וְאוֹתָהּ שְׁפַחָה הִרְגָה בְּהֶם לְאַלְפִים וּרְכֻבוֹת, וְלֹא הִשְׁגַּחְתִּי. וְכָלֵם נֶאֱבָדוּ בְּמַדְבַּר, וְהִשְׁאַרְתְּ אוֹתָם שָׁם, וְהִכְנַסְנוּ בְּגִיָהֶם הַקְּטָנִים לְעַמֵּד לְפָנֶיךָ בְּאַרְץ הַזֹּו. וְהַכְּדִלְנוּ אוֹתָם לְעַמֵּד לְפָנֶיךָ בְּשִׁבִיל רְצוֹנָךְ.

בְּעֵרִי, הִיָּה זוֹכֵר, בְּכַמְהָ בְּנִים קְדוּשִׁים עַמְדִּיתִי לְפָנֶיךָ בְּכָל דוּר וְדוּר, בְּיַמֵּי דוּד וְשְׁלֵמָה בְּנוּ. אִינְךָ זוֹכֵר כַּמְה טוֹבוֹת שְׁעָשׂוּ לְפָנֶיךָ ? ! הָאֵם נָאָה לָךְ לְזִכֹּר חֲטָאִים, וְלֹא תִזְכַּר זְכוּיוֹת ? ! אִיךְ הִתְהַפְּכוּ עֲלֶיךָ ?

אֲנִי מִבְקָשָׁת אוֹתָךְ - וְאִינְךָ. מִבְקָשָׁת עַל בְּנֵי - וְאִינִם. מִבְקָשָׁת עַל קְדֻשַׁת הַמְּקוֹם הַזֶּה - וְהִרִי נְטֻמָּא. כַּל הָעוֹלָם הִיָּה בְּשָׁלוֹם מִשׁוּם הַמְּקוֹם הַזֶּה. הַכְּלָבִים אִין נּוֹבְחִים בְּזַמַּן הַזֶּה, כְּלָם הִיוּ בְּשָׁלוֹם. גּוֹעָה וּמֵיילָלַת, וְכָל אוֹתָם הָאוּכְלוּסִים לְמַעְלָה. וְהַכְּלָבִים צְוּוּחִים לְמַטָּה, בְּרֵאשִׁית הַמִּשְׁמוּרָה הַשְּׁלִישִׁית.

הִיא יוֹצֵאת וּבָאָה, וְעוֹמְדַת עַל מְקוֹם מְזַבַּח קְטֻרַת הַסַּמִּים, גּוֹעָה וּמֵיילָלַת, וְעוֹלָה לְמַעְלָה, וּמוֹצֵאת כְּרוּב אֶחָד מֵאוֹתָם שְׁנֵי הַכְּרוּבִים שְׁהִיוּ עִמָּה, וּמֵאוֹתוֹ הַזְּמַן לֹא הִיָּה לָהּ אֶלָּא אֶחָד. וְאוֹתוֹ הַתִּינוּק הָעֵלִם שְׁנֹשְׂאָר, יוֹנֵק מִמֶּנָּה בְּכִיָּה וּיְלָלָה.

וְאִזּוּ הַקְּדוּשׁ כְּרוּךְ הוּא הַזְּדִמָּן אֱלִיָּה, יוֹרֵד אֱלִיָּה, וּמְדַבֵּר עִמָּה. וְעַל זֶה כְּתוּב (ירמיה לא) כַּה אָמַר ה' מִנְעִי קוּלְךָ מִכְּבִי וְעֵינֶיךָ מִדְּמָעָה, כִּי יֵשׁ תִּקְוָה לְאַחֲרִיתֶךָ. וְעַל זֶה שְׁנִינוּ, תִּינוּק יוֹנֵק מִשְׁדֵּי אִמּוֹ, וְאַשָּׁה מִסְפַּרְתָּ עִם בְּעִלָּה.

(עד כאן הפתיחה, מכאן ואילך ראשיתה של

מגלת איכה).

איכה ישבה בְּדָד, רבותינו פותחים בפסוק הַזֶּה, (קהלת יב) וזכר את בּוֹרְאֵיךָ בַיּוֹמֵי בַחֲוֹרֹתֶיךָ. עד אֲשֶׁר לֹא יָבֹאוּ יְמֵי הַרְעָה. הפסוק הַזֶּה בארנוהו בַּיִשְׂרָאֵל, כְּשֶׁהָיוּ בְּאַרְצָךְ הַקְּדוֹשָׁה. וזכר את בּוֹרְאֵיךָ - תְּהִיָּה זֹכֵר אֶת כָּל אוֹתָן הַטּוֹבוֹת וְכָל אוֹתָם הָאוֹתוֹת וְהַנְּסִים שֶׁעָשָׂה לְךָ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בַיּוֹמֵים הָרִאשׁוֹנִים, כְּשֶׁהָיִיתָ נֶעֱרַר בְּאַמוֹנָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (הושע יב) כִּי נֶעֱרַר יִשְׂרָאֵל וְאֶהְבֶּהוּ.

בַּיּוֹמֵי בַחֲוֹרֹתֶיךָ - בְּזִמְנֵן שֶׁהִתְרַצָּה בְּךָ מִכָּל הָעַמִּים שֶׁל הָעוֹלָם. עד אֲשֶׁר לֹא יָבֹאוּ יְמֵי הַרְעָה - יָמִים שֶׁיִּשְׁלְטוּ בְּךָ שָׂאֵר הָעַמִּים, וּיִפְזְרוּ אוֹתָךְ בְּכָל הָעַמִּים.

בַּיּוֹמֵי בַחֲוֹרֹתֶיךָ - יָמוֹת הַשָּׁנָה, שֶׁהֵם בְּרוּרִים לְךָ, וְהַשְּׁמִירָה שֶׁלְמַעַלָּה עֲלֶיךָ. וְהֵם אֲרַבְּעָה יְרַחֵי הַשָּׁנָה, אֲדָר נִסָּן אִיִּר סִינּוֹן, אֵלּוּ אוֹתָם הַיָּמִים שֶׁבַחַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בַּיִשְׂרָאֵל, וְעָשָׂה בָהֶם עֲמָהֶם נְסִים. וּכְנִסְתָּ יִשְׂרָאֵל מֵעֲטָרַת בְּכַעֲלָה וּמִתְקַרְבַּת אֱלֹוֵי. עד אֲשֶׁר לֹא יָבֹאוּ יְמֵי הַרְעָה - יְמֵי הַזְּקָנָה, יְמֵי הַרְעָה מִמָּשׁ, וְהֵם: תְּמוּזָה אָב טַבַּת שְׁבַט. אַף עַל גַּב שְׁלֹא הִתְגַּלָּה כָּל כֶּף, וְסִימְנָךְ - (משלי י) וְשָׁבַט לָגוֹ חֶסֶר לָב.

וְהִגִּיעוּ שָׁנִים - שָׁנִים שֶׁל גְּלוּת, שֶׁיִּשְׂרָאֵל הוֹלְכִים מִטְּלָטְלִים. וְאֵין בָּהֶם חֶפְצֵי - שֶׁשָּׁנִינוּ, עֲתִידִים בַּיּוֹמֵי הַגְּלוּת שְׁלֹא יִמָּצֵא בְיָד הָאָדָם (חפץ) לְקִנּוּת בְּשׂוֹק, וְאִז תִּכְלָה הַפְּרוּטָה מִן הַפִּיס.

עד אֲשֶׁר לֹא תַחֲשַׁף הַשְּׁמֶשׁ - זֶה קָלְסֶתֶר פָּנִים שֶׁל הַשְּׂכִינָה, מִלְמַעַלָּה וּמִלְמַטָּה. מִמָּטָה מִי הֵם? בְּעֲלֵי הַמַּשְׁנָה שֶׁהָיוּ בְּאַרְצָךְ יִשְׂרָאֵל, פְּטִישֵׁי בְרוּזֵל, מִהַדְּקִים סְלַעִים, וְתוֹלְשִׁים הָרִים רָמִים.

יוֹנֵק מִשְׁדֵּי אָמוֹ, וְאֲשֶׁה מְסַפֶּרֶת עִם בְּעֲלָהּ. (עד הַכָּא פְתִיחָתָא, מִכָּאן וְלִהְלָאָה שְׂרִידָתָא דְּמִגִּילַת אִיכָה).

איכה ישבה בְּדָד, רַבָּנָן פְּתַחֵי הָאֵי קָרָא, (קהלת יב א) וְזִכּוֹר אֶת בּוֹרְאֵיךָ בַיּוֹמֵי בַחֲוֹרֹתֶיךָ. עד אֲשֶׁר לֹא יָבֹאוּ יְמֵי הַרְעָה. הָאֵי קָרָא, אוֹקִימָנָא לִיה בַּיִשְׂרָאֵל כִּד הוּוּ בְּאַרְעָא קְדִישָׁא. וְזִכּוֹר אֶת בּוֹרְאֵיךָ, הָוִי דְכִיר כָּל אֵינוֹן טַבָּאן, וְכָל אֵינוֹן אֲתִין וְנִסִּין, דְּעַבְד לְךָ קוֹדֶשָׁא בְרִיךְ הוּא בַּיּוֹמִין קְדָמָאִין, כִּד הָוֹת רַבִּיא בְּמַהִימְנוּתָא, פְּמָה דְאֲתָ אָמַר, (הושע יא א) כִּי נֶעֱרַר יִשְׂרָאֵל וְאֶהְבֶּהוּ.

בַּיּוֹמֵי בַחֲוֹרֹתֶיךָ, בְּזִמְנָא דְאִיהוּ אִיתְרַעֵי בְּךָ מִכָּל עַמִּין דְּעַלְמָא. עד אֲשֶׁר לֹא יָבֹאוּ יְמֵי הַרְעָה, יוֹמִין דִּישְׁלְטוֹן בְּךָ שָׂאֵר עַמִּין, וַיְבַדְרוּן לְךָ בְּכָל עַמְמָא.

בַּיּוֹמֵי בַחֲוֹרֹתֶיךָ, יוֹמִין דְשַׁתָּא, דְאֵינוֹן בְּרִירִין לְךָ, וְנִטְוִירוּ דְלַעֲיִלָּא עֲלֶיךָ. וְאֵינוֹן אֲרַבְּע יְרַחֵי דְשַׁתָּא, אֲדָר נִסָּן אִיִּיר סִינּוֹן. אֵלּוּ אֵינוֹן יוֹמִין דְּבַחַר קוֹדֶשָׁא בְרִיךְ הוּא בַּיִשְׂרָאֵל, וְעַבְד בַּהוֹן עַמְהוֹן נְסִין. וּכְנִסְתָּ יִשְׂרָאֵל מִתְעַטְרָא בְּבַעֲלָהּ, וְאֲתַקְרִיבַת בְּהַדִּיָּה.

עד אֲשֶׁר לֹא יָבֹאוּ יְמֵי הַרְעָה, יְמֵי הַזְּקָנָה, יְמֵי הַרְעָה מִמָּשׁ, וְאֵינוֹן: תְּמוּזָה אָב טַבַּת שְׁבַט. אַף עַל גַּב דְּלֹא אִיתְגַּלְיָא כָּל כֶּף, וְסִימְנָךְ (משלי י) וְשָׁבַט לָגוֹ חֶסֶר לָב.

וְהִגִּיעוּ שָׁנִים, שָׁנִים דְּגְלוּתָא, דְּאֲזִלִּין יִשְׂרָאֵל מִטְּוִלְטָלִין. וְלִית בְּהוּ חֶפְצֵי, דְתַנִּינָן, זְמִינִין בַּיּוֹמֵי דְגְלוּתָא, דְּלֹא יִשְׁתַּפַּח בְּיָדָא דְבַר נֶשׁ (חפץ) לְמִיזְבֵּן בְּשׂוֹקָא, וְכַדִּין תִּכְלָה פְּרוּטָה מִן הַפִּיס.

עד אֲשֶׁר לֹא תַחֲשַׁף הַשְּׁמֶשׁ, דָּא קָלְסֶתֶר פָּנִים שֶׁל שְׂכִינָה, מִלְעִילָא וּמִתַּתָּא. מִתַּתָּא מֵאֵן אֵינוֹן. מְאִרֵי מִתְנִיתִין דְּהוּוּ בְּאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל,

פטישי דפרזלא, מהדקין טגריין, ותלשין טורין
רמאין.

והאור, זה תלמוד ירושלמי, דנהיר נהורא
דאורייתא, לבתר דאתבטל דא,
בבבכול, אשתארו בבשוכא. דכתוב,
במחשפים הושיבני, זה תלמוד בבלי, דאזלין
ביה בני עלמא במחשפים.

והירח, אלין אינון הברייתות, דהוו נהירין
נהירו דחכמה סתימאה. והפכבים,
אלין אינון משפילים דהוו פארעא קדישא,
פל אינון תנאים ואמוראים, דכל עלמא קיימא
בגינייהו. דכד הוו קיימי פחדא, הוה אמר בר
נש לחבריה, מגו מלה דא דפרח מפומוי, אנא
חמא מה דיהא יומא דא, או למחר, פך וכך.
דבר אחר עד אשר לא תחשף השמש, נהירו
דקלסתר פני שכניה, דהוה נהיר לה בכל
יומא, ומההוא נהירו עלמא אתקיים, וישראל
שראן על ארעא לרוחצנו.

והאור, אור שברא הקדוש ברוך הוא במעשה
בראשית, דהוה נהיר מסייפי עלמא
לסייפי עלמא, ואתגניז. וקודשא בריך הוא
(הוה) נהיר, ואפיק מיניה חד חוטא דימינא
דקודשא בריך הוא, ואחיד לסיהרא. ובההוא
זימנא פתיב, השיב אהור ימינו.

והירח, דכתוב (ישעיה א כא) צדק ילין בה.
והפכבים, מלאכי השרת, שהיו
באים בה וידועים אצלה, ובטלו מקיומיהו,
ואלין איקרון מלאכי שלום. ושבו העבים
אחר הגשם, דכתוב (שם לג ז) מלאכי שלום מר
יבפיון.

ביום שיזעו שמרי הבית, אלין תלת בתי דינין,
דהוו אולפי תורה בלשפת הגזית.
והתעונו אנשי החיל, אלו סנהדרי גדולה

והאור - זה התלמוד הירושלמי,
שמאיר אור התורה, אחר
שהתבטל זה, בבבכול נשארו
בחשף, שכתוב (איכה א) במחשפים
הושיבני, זה תלמוד בבלי,
שהולכים בו בני העולם
במחשפים.

והירח - אלו הן הברייתות, שהיו
מאירות אור החכמה הנסתרת.
והפכבים - אלו אותם
המשפילים שהיו בארץ
הקדושה, פל אותם התנאים
והאמוראים, שפל העולם עומד
בשבילם. שפשהיו עומדים יחד,
היה אומר איש לחברו: מתוך
דבר זה שפרח מפיו, אני רואה
מה שיהיה היום הזה או למחר
פך וכך.

דבר אחר, (קהלת יב) עד אשר לא
תחשף השמש - האור של קלסתר
פני השכינה, שהיה מאיר לה בכל
יום, ומאותו האור העולם
התקיים, וישראל שהו בארץ
לבטח.

והאור - האור שברא הקדוש
ברוך הוא במעשה בראשית,
שהיה מאיר מסוף העולם ועד
סוף העולם, ונגניז. והקדוש ברוך
הוא (היה) מאיר, ומוציא ממנו
חוט אחד של ימינו של הקדוש
ברוך הוא, ואוחז בלכנה. ובאותו
הזמן פתוב (איכה ב) השיב אהור
ימינו.

והירח - שכתוב (ישעיה א) צדק ילין
בה. והפכבים - מלאכי השרת,
שהיו באים בה וידועים אצלה,
ובטלו מקיומם, ואלה נקראים
מלאכי שלום. ושבו העבים אחר
הגשם, שכתוב (שם לב) מלאכי
שלום מר יבפיון.

ביום שיזעו שמרי הבית (קהלת יב)
- אלו שלשה בתי דין שהיו
מלמדים תורה בלשפת הגזית.
והתעונו אנשי החיל - אלו